

ԱՂՈԹՔ ՆԵՐՍԵՍ ԾՆՈՐՀԱԼԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԽԱՂՈՂԻ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

(Աշխարհաբարի վերածված: Կկարդացվի
Վերափոխման տոնին—խաղողօրհնեքի
ատեն)

(Ուղղված առ Հայր Աստված)

Տեղ Աստված, Հայր անսկիզբ, անստեղծ
և անմահ բնություն, դու ինքնագո ես և ո-
չինչեմ գոյացուցիր բոլոր արարածները:
Դու ստեղծագործության երրորդ օրը հրա-
մայեցիր որ երկիրը բուսցնե զանազան
պտղատու տունկեր և բույսեր շնչավոր և
զգայական կենդանիներու պետքին համար:
Անոց հետ՝ քեզմե իր անունը ստացած
դրախտին մեջ՝ վայելուչ ծառեր տնկեցիր
բանական արարածներու բնակության և
վայելքին համար: Ասոց օրհնեցիր, աստ-
վածային խոսքիդ համաձայն, թե «տեսալ
Աստված որ շատ բարի եմ և օրհնեց զա-
նոց Աստված»:

Իսկ երբ մարդ մեղանչեց Քու պատմիրա-
նիդ դեմ, արգիլյալ պտուղեն ուտելով, երկրի
և անոր պտուղներուն վրա Քու ջրած աստ-
վածային օրհնությունդ անեծքի փոխեցիր,
երբ Ադամին ըսիր. «Երկիրը անիծյալ պիտի
ըլլա քու աշխատանքիդ համար»: Այսու ար-
դար վճիռ մը տվիր. որովհետև երբ գլուխը
կմեռնի, անկարելի է որ անդամները կեն-
դանի մնան. այնպես ալ անկարելի էր որ
զգայի արարածներուն գլուխը, մարդը, մեղ-
քով մեռնելէ վերջ, իր ծառայության համար
ստեղծված բնությունը՝ Քու կենդանարար
խոսքիդ օրհնության մեջ անփոփոխելի
մնար:

Իսկ երբ Քու ծածկված հայրական սերդ
հայտնեցիր մարդկային ցեղին, Քու Միածին
Որդիդ դրկելով, որպեսզի իբրև ծաղկյալ
զավազան բխի Հետեի արմատեն ըստ
մարմնո, և բուսնի իբրև գեղեցիկ և անուշա-

հոտ ծաղիկ անարատ կույս Մարիամեն, և
իբրև: կյանքի ու անմահության պտուղ տրվի
մեր մահկանացու բնության, խաչին վրա
Քրիստոսով վերստին օրհնեցիր ամբողջ
տիեզերքը, համաձայն Քու անսուտ խոս-
տումիդ որ հավատքի հոր Աբրահամին տըր-
վեցավ, թե «Քու զավակիդ մեջ պիտի օրհ-
նվին երկրի բոլոր ազգերը»: Եթե անեծքի
դատապարտությունը տիրեց՝ թե՛ ամեն ինչի
վրա իշխան կարգված մարդուն և թե՛ ա-
նոց՝ որոնք իր իշխանության ներքև էին,
որչափ ևս առավել մարդկային բնության
օրհնվելուն՝ նյութական աշխարհն ալ հա-
ղորդ պիտի ըլլար աստվածային օրհնու-
թյանց: Ամենեմ ավելի այդ օրհնության մե-
ծագույն շնորհին արժանացալ խաղողը, որ
Միածին Որդիիդ փրկական արյան նյութը
եղավ, և որով գնվեցանք ու ազատվեցանք
մեղքի և մահվան ծառայութենէն: Խաղողի
այս հյութն էր որ խորհուրդի վերնատան
մեջ Իր ձեռքն առնելով օրհնեց ըսելով.
«Այս իմ արումն է»: Այս օրհնությամբ խա-
ղողի սեռին պատկանողները, այսինքն բո-
լոր պտուղները, ընդունեցան կատարյալ
օրհնություն:

Եվ արդ, Տեղ, այն օրհնությամբ որով
օրհնեցիր՝ Քու կողմեղ բարի ստեղծված ար-
արածները, թե՛ առաջին և թե՛ երկրորդ
ստեղծագործությանդ ատեն, օրհնե՛ նաև
այժմ խաղողի այս ողկույզները որոնք Քեզի
կնվիրվին իբրև տարվան առաջին պտուղ-
ները: Քանզի օրենք դրիր Իսրայելի տոհ-
մին, Մովսէսի միջոցալ, որ բոլոր պտղա-
բերներուն առաջին պտուղը Քեզի ընծայեն
Վկայության Խորանին մեջ որպեսզի մաս-
նավոր այդ ընծաներով բոլոր պտուղներն ալ
ստանան Քու օրհնությունը: Այնպես ալ այս
նվիրված պտուղին խառնե և միացուր Քու

աստվածային և հոգևոր օրհնությունը, որ պետքի այս նյութական պտուղը ճաշակելով, Քու օրհնությանը աննյութ շնորհը միանա ասկե ճաշակողներու հոգիներուն հետ, ընդունելով այս ճաշակումին հետ մեղքերե մաքրություն և թողություն. ասով նաև արժանի ըլլանք ճաշակել կյանքի ծառին պտուղներն զոր Քերովքներու դասուն հրամայեցիր պահել կրակե սուրով: Այս ճաշակումով անմահացած և անմահներու խումբերուն հետ միշտ փառավորենք զՔեզ Որդիին հետ և ամենատարբ Հոգիովդ, այժմ, և միշտ, և հավիտյանս. ամեն:

Խաղաղություն ամենեցուն:

(Ուղղված առ Որդին Աստված)

Օրհնյալ էս Որդի, Հոր Բանը, առաջին լույսին անճառելի ճառագայթը, աներևույթ Աստուծո կերպարանքը և պատկերը, գոյակից Անոր հետ, և արարչակից Հոր՝ արարածներու ստեղծումին ատեն: Դուն խոսքով ըսիր՝ և եղան. հրամայեցիր՝ և հաստատվեցան. որովհետև Քու մտածելդ և կամենալդ արդեն կատարված գործ է:

Դուն, ով Տեր, ծառատունկերեն ամենեն տկարը, որթատունկը, բարձրագույն ծառերեն ավելի գորավոր ըրիր, անոր պտուղին օգտակարության համար: Զայն Քեզի, Գերագույնիդ, նմանցնելով պատվեցիր, որովհետև զՔեզ որթատունկ անվանեցիր, իսկ սիրով Քեզի կապվածները ճյուղ կոչեցիր, Հայրդ՝ մշակ, որպեսզի արդարության պըտուղ բերողները սրբե, հոգողներու պես, իսկ անպտուղները կտրե նետե իբրև նյութ հավիտենական կրակի:

Մարգարեներով գինին տրտմության փառախիշ՝ և ուրախության պատճառ ցույց տվիր. որովհետև «գինին կուրախացնե» ըսավ ըստ մարմնո քու Հայրդ, Դավիթ. իսկ անոր որդին Սողոմոն, կհրահանգե որ տրտմության մեջ եղողներուն գինի տրվի, զոր Դուն արդարև տվիր Վերնատան մեջ իբրև ուրախարար կրկին բաժակ՝ Քու Բավիշ արյունդ, և Հոգիին իմաստությունը:

Այս խորհուրդը նշանակեցիր նաև Քու օրինակդ եղող Մեղքխեղեկով, երբ սա հաց

ու գինի մատուց Աբրահամ նահապետին: Նույնը հայտնեցիր Նոյով, որ տրտմած էր աշխարհ ջրհեղեղով ջնջված ըլլալուն համար, տալով ասիկա իրեն որպես մխիթարություն. քանզի Նոյ տնկեց առաջին այգին, ինչպես կըսե ս. Գիրքը, և խմեց գինին և զմայլեցավ արդարը:

Գինին թեն Քեզմե իբրև բարի պարգև տրվեցավ, ասկայն զայն հիմարաբար գործածողները՝ արբեցությամբ զայն իրենց համար չարիքի աղբյուրի կվերածեն:

Եվ արդ, Տեր, օրհնե Քու անունիդ փառքի տաճարին ընծայված այս խաղողները, ինչպես օրհնեցիր ողկույզներու մեջ գտնված ճիւղը: Ծնորհե, օրհնյալ այս պտուղեն ճաշակողին մեղաց թողություն և առողջություն հոգվո և մարմնո: Տուր ասկե հավատով ճաշակողին եղենական Դրախտի անմահական պտուղեն ճաշակել, Դրախտը ծառանգող ավագակին պես:

Օրհնե, Տեր, այս նոր պտուղի նվիրատուները և այս անցավոր պտուղի փոխարեն տուր անոնց անմահ կյանքը ընդունելու վալեքը:

Օրհնե, Տեր, այն որթատունկերը և այգիները, որոնցմե կտրվեցան օրհնության համար բերված այս ողկույզները, և նվիրվեցան սուրբ եկեղեցիի. ըրե զանոնք առատաբերք և բազմաբեղուն՝ պարարտ և բարի երկրի նման: Առանց փորձանքի պահե, Տեր, արտերն ու այգեստանները, և հեռու պահե զանոնք ամեն տեսակ վնասակար պատահարներե որոնք վերեն կիջնեն մեր մեղքերուն համար. կարկուտե, սառնամանիքե, խորշակահար հովերե, վնասակար ճճիներե, որպեսզի վայելելով Քու նյութական բարիքներդ այս աշխարհին մեջ, արժանի ըլլանք Քեզի հետ ուտել և խմել Քու Հորդ արքայության սեղանին վրա ամենալեցուն որթատունկիդ բերքեն, համաձայն Քեզմե տրված անսուտ խոստումին: Ի պատիվ և ի փառս համագո Երրորդությանդ, Հոր և Որդվո և ամենատարբ Հոգիիդ, որուն վայել է փառք, իշխանություն և պատիվ, այժմ, և միշտ, և հավիտյանս հավիտենից ամեն:

(«Սիրոն», 1957 թ., №№ 7—8, էջ 173):

